

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

film, radio og TV er de økonomiske vilkår hårde, og derfor kan teatret ikke undvære økonomisk støtte fra stat og kommune. Men det må alvorligt understreges, at de økonomiske tilskud ikke skal kunne give medbestemmelsesret over teatrenes repertoarer. Her må det alene være den kunstneriske leder, der har det fulde ansvar.“

Senere hedder det:

„Tidligere kunne de fleste teatre hvile i sig selv, eventuelt med støtte af privatmæcener, men de forøgede krav til udstyr i form af kulisser og dragter, som anden underholdning har fremtvunget, har gjort det dyrere at sætte en forestilling op. Disse udgifter kan ikke hentes over billetindtægten. Der er grænser for, hvor høj prisen kan være, og ved svigtende besøg slås økonomien i hvert fald i stykker.

Teatrets problem er derfor i dag i første række af økonomisk art, og man må på enhver måde“ — på enhver måde — „værelyhør over for dets krav om kontant hjælp.“

Disse vare ordene. Lad dem blive sandhed og ikke bare tryksvarte.

Jeg kan godt forstå, at ikke mindst de venstrefolk, der står højskolen nær, har været ivrige efter at få startet Andelsteatret, men læg mærke til, at Andelsteatret aldrig har dannet front over for Arte, arbejdernes kulturorganisation på dette område. Begge har modtaget støtte af staten, begge med rette, og nu er Andelsteatret og Arte gået sammen i Det danske Teater, hvor kræfterne skal forenes for at skabe den store og ompændende publikumsorganisation. Dette samarbejde står i den stærkeste tænkelige kontrast til det ærede medlems — må jeg have lov at sige surhed.

Jeg kan for mit vedkommende tiltræde den omtalte venstre bogs kapitel om teatret fra A til Z, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde under åbningsdebatten, at en virkelig kulturpolitik må være til det yderste frisindet og åben, og at de rodfæstede demokratiske partier faktisk har samme principielle indstilling, når det drejer sig om de kulturpolitiske hovedlinjer. Rektor Hartlings bog viser, at venstre og socialdemokra-

tiet kan følges et meget langt stykke ad vejen, og jeg vil gerne forsvare venstres her refererede stilling over for angreb også fra det ærede medlems side. I det her omtalte værk argumenteres der skarpt mod gammel-liberalisterne, og jeg tænkte, da jeg for nogle måneder siden læste bogen: hvem mon det er? Nu ved jeg det. Jeg ved tillige en smule mere. Når det ærede medlem vender skytset mod mig, er det formodentlig ikke mig, men Hartlingerne, det ærede medlem vil ramme; det er den mere frisindede fløj af venstre. I sin tid havde Wergeland det på tilsvarende måde, i øvrigt sans comparaison. Han skældte danskerne ud, men tænkte på svenskerne.

Til det ærede medlem hr. Damsgaards bemærkning, om ikke det er lovlig meget at give 150.000 kr. for at få Strandvejs-ejendommen Birkeborgs bygninger nedrevet, kan jeg sige, at jeg ville være helt enig heri, hvis budgettets tal kun drejede sig om bygningernes nedrivning. Det gør det ikke. Birkeborgs nedrivning er udbudt i licitation og det billigste tilbud accepteret. Selve nedrivningen vil netto koste ca. 15.000 kr., men arealet er ikke klart til at modtage offentligheden, blot fordi huset er væk. Der findes f. eks. langs stranden et stort parallelværk af beton, som det vil koste ca. 50.000 kr. at få repareret. Hertil kommer meget omfattende jordarbejder, anlæg og befæstning af stier, fældning og græsslåning o. s. v., alt i alt udgifter til de anførte 150.000 kr. Må jeg hertil føje, at der i det overslag, ministeriet modtog, var medtaget godt 100.000 kr. til indretning af en kioskbbygning samt til anlæg af parkeringsplads og indkørsel. Disse udgifter har jeg strøget.

Til det ærede medlem hr. Thestrups bemærkninger om naturfredningsorganerne skal jeg blot anføre, at jeg går ud fra, at naturfredningskommissionen skal have lov til at arbejde i fred med de opgaver, der er stillet, således at hovedproblemerne kan blive belyst ud fra saglige synspunkter. Som det er nævnt i åbningstalen — tron-talen, som det hed i gamle dage — skal kommissionens overvejelser om bebyggelsesreguleringsproblemer videreføres i det udvalgte, der er nedsat af boligministeriet til drøftelse af planlægningslovgivningen, og